

عنوان مقاله:

مدل شبیه سازی-بهینه سازی در تخصیص فازی بارآلاینده

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس هیدرولیک ایران (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مطهره سعادت پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی محیط زیست دانشگاه علم و صنعت

عباس افشار - استاد دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت

امید بزرگ حداد - دکترای آب دانشگاه علم و صنعت

خلاصه مقاله:

تخمین بهینه بار آلاینده ها در رودخانه ها به عنوان یکی از جنبه های مدیریت کیفی منابع آب، توجه قابل ملاحظه ای را در طی دهه های اخیر به خود اختصاص داده است. مدل شبیه سازی-بهینه سازی معرفی شده در این مقاله در تخصیص بار آلاینده ها در قالب یک مدل بهینه سازی فازی عمل می کند. برای در نظر گرفتن عدم قطعیت های ناشی از تصادفی و مبهم بودن پارامترها و اهداف، سعی شده است تا از مجموعه های فازی با توابع عضویت مناسب استفاده شود. این مدل، بهترین راه حل سازگارانه را بین تخلیه کنندگان آلاینده ها و ادارات حفاظت محیط زیست ارائه می کند، این مدل فازی تخصیص آلاینده که از QUAL2E به عنوان یک مدل شبیه سازی و از الگوریتم ژنتیک به عنوان یک ابزار بهینه سازی برای یافتن درصدهای بهینه حذف آلاینده ها استفاده می کند، در حل یک مسئله فرضی استفاده شده است که نتایج به دست آمده از حل این مدل، همگرایی مناسبی به سمت جواب بهینه کلی یافته اند.

کلمات کلیدی:

بهینه سازی ، تخصیص بار آلاینده ، فازی ، الگوریتم ژنتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/3563>

